

have ca. 2,254 Tdr. Byg. De indbragte i Fjor 24,000 Kr.; hvis vi følger det ærede Medlem fra Ringkøbing, vil det i Aar blive 40,000 Kr., altsaa en Stigning med 16,000 Kr. I alt vil disse 4 Godser, for saa vidt man følger det ærede Medlem fra Ringkøbing, faa en forøget Indtægt af 127,000 Kr. Nu har vi jo mange flere Godser, men det er mig, som sagt, med de Oplysninger, jeg har haft ved Haanden, ikke muligt at opgøre, hvor meget i det hele vore Godsejere vilde tjene ved en saa høj Kapitelstakst som den af det ærede Medlem fra Ringkøbing ønskede. Jeg kunde ønske ved denne Lejlighed at bede det ærede Medlem fra Ringkøbing, om han ikke vil forklare os, hvilken Berettigelse Godsejerne skulde have til i Anledning af Verdenskrigen og alle de dermed følgende ulykkelige Forhold at berige sig paa en saa urimelig Maade, som jeg her har oplyst.

E. Rasmussen: Naar jeg har taget Ordet anden Gang, er det kun for at gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg forstod de ærede Medlemmer fra Ruds Vedby (Svendson) og Gudme (Emil Petersen) saaledes, at de mente, at jeg havde sagt, at alle Forpagtere let kunde klare sig. Men den Forbindelse, hvori jeg fremsatte denne Udtalelse, viser, at jeg sigtede til de større Forpagtere, hvilket ogsaa fremgaar af, at jeg senere i Modsætning dertil fremdrog forskellige mindre Forpagtere, f. Eks. Lejehusmænd og andre. Det Areal, som de større Forpagtere har i Forpagtning, er jo ogsaa langt det største.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) indkasserede med Glæde de Betæneligheder, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremkom med. Jeg vil kun udtale, at hvis de fremkomne Betæneligheder skal bevirke, at dette Lovforslag, eller et andet med de samme Virkninger, ikke bliver til Lov, vil det betyde, at en Klasse Mennesker her i Landet vil komme til at svare en meget stor Skat til nogle mere velstaaende Personer. Under Korndebatten blev det stærkt fremhævet af Venstre, at vi ikke maatte lægge Byrder paa enkelte Klasser; men hvis dette Lovforslag ikke vedtages, vil Følgen faktisk blive, at en Del mellemstore og mindre Landbrugere kommer til at svare en meget stor Skat til de største Landbrugere, til Stat og Kommuner og til Klostre.

J. C. Christensen: Under Forhandlingerne i Lørdags udtalte jeg, at der i

dette Lovforslag var nogle Punkter, som jeg mente, vi kunde forhandle om, og jeg fremhævede, hvilke disse var. Der kunde for det første forhandles om, hvorvidt man ikke fremtidig skulde ansætte Kapiteltaksten efter visse Aars Gennemsnit; derved vilde man opnaa, at Kapiteltaksten i Aar, hvor Kornpriserne er særlig høje, vilde blive noget lavere, end om den, som nu, skal beregnes efter det enkelte Aar, medens den i andre Aar, hvor Priserne er særlig lave, vilde blive noget højere. For Yderne saa vel som for Nyderne vilde det føre til en Gennemsnitsbetaling, de særlig høje eller særlig lave Priser i enkelte Aar vilde blive udlignet, og derved vilde formentlig ikke ske nogen Uret. Derimod mente jeg, at ved den her foreslaaede Fastsættelse for et enkelt Aar vilde man paa mange Omraader gribe meget voldsomt ind og ogsaa paa mange Omraader gøre Fortræd. For det andet fremhævede jeg, at med Hensyn til den Del af Tienden, der endnu ikke var afløst, men som burde være afløst efter Loven af 1903, og navnlig efter Forudsætningerne for Loven af 1903 — idet man da nemlig gik ud fra, at Tienden kunde være afløst senest i Aaret 1908 —, kunde man formentlig komme Yderne til Hjælp ved, at Staten allerede nu betalte de 7/25 af Ydelsen. Jeg vil haabe, at det ikke varer længe, inden Tienden virkelig bliver afløst. Det er i alt Fald et Punkt, som jeg mente, at der var Grund til at forhandle om. Saa nævnedes jeg et tredje Punkt i Lovforslaget, som der formentlig ogsaa kunde forhandles om, nemlig det saakaldte Moratorium, som findes i Lovforslaget for dem, som kan tilpligtes at betale deres Ydelser i Korn in natura, idet jeg erkender, at saaledes som Forholdene er i Aar, kunde det falde særlig haardt for saadanne Ydere.

Efter at jeg havde talt, traadte den højtærede Landbrugsminister op og erklærede, at han var glad ved den Forhandling, der havde fundet Sted, han mente, at der var taget sagligt paa Tingene, og at vi i et Udvalg kunde forhandle videre derom. Denne Saglighed erkendtes imidlertid ikke af den højtærede Justitsminister, og jeg skal i Dag gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister — uden dog at komme ind paa Slutningsepisoden fra i Lørdags. Justitsministeren fremhævede særlig, at de, der ikke vilde ind paa at nedskrive Kapiteltaksten, skød Enkerne frem for sig for at bibeholde den Fordel, der laa i den særlig høje Kapitelstakst i Aar; saaledes var det